

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kuuluuko käsitteeseen ”työehdot”, johon direktiivin 97/81 (1) 4 lausekkeen syrjintäkielossa viitataan, Espanjan sosiaaliturvajärjestelmässä säännelty maksuperusteinen vanhuuseläke, joka perustuu eläkemaksuihin, joita työntekijä suorittaa ja hänen puolestaan suoritetaan koko hänen työuransa ajan?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja katsotaan, että Espanjan sosiaalijärjestelmässä säännelty maksuperusteinen vanhuuseläke kuuluu direktiivin 97/81 4 lausekkeessa tarkoitetun ”työehdon” käsitteen piiriin, onko kyseiseen lausekkeeseen sisältyvää syrjintäkieltoa tulkittava siten, että kansallinen oikeussääntö, jossa edellytetään — pro rata temporis -periaatteen kaksinkertaisen soveltamisen seurauksena — osa-aikaisessa työsuhteessa olevilta työntekijöiltä kokoaikatyössä oleviin työntekijöihin verrattuna suhteellisesti pidempää maksujaksoa, jotta he voisivat mahdollisesti saada maksuperusteisen vanhuuseläkkeen, jota vähennetään suhteessa heidän työpäivänsä lyhennettyyn pituuteen, on ristiriidassa sen kanssa?
- 3) Edellisiä kysymyksiä täydentävänä kysymyksenä: voidaanko yhtenä ”työstä maksettavaan korvaukseen vaikuttavana tekijänä ja ehtona”, johon viitataan direktiivin 2006/54 (2) 4 artiklan syrjintäkielossa — ja Euroopan unionin perustamis-sopimuksen konsolidoidun version 157 artiklassakin (aiempi 141 artikla) — pitää Espanjan lainsäädännön (LGSS:n sääntöjen 7 lisäsäännökseen sisältyvää) oikeussääntöä, joka koskee osa-aikaisten työntekijöiden vanhuuseläkettä koskevia maksujärjestelmää, oikeutta eläkkeeseen ja eläkkeen määrää?
- 4) Edellisille kysymyksille vaihtoehtoisena kysymyksenä, siltä varalta, että Espanjan maksuperusteista vanhuuseläkettä ei pidetä ”työehtona” eikä ”palkkana”, onko direktiivin 79/7 (3) 4 artiklaan sisältyvää sukupuoleen perustuvan suoran tai epäsuoran syrjinnän kieltoa tulkittava siten, että sen vastainen tai sen kanssa ristiriidassa oleva kansallinen lainsäädäntö, jossa edellytetään — ”pro rata temporis” -periaatteen kaksinkertaisen soveltamisen seurauksena — osa-aikaisilta työntekijöiltä (jotka ovat valtaosin naisia) kokoaikaisiin työntekijöihin verrattuna suhteellisesti pidempää maksujaksoa, jotta he voisivat mahdollisesti saada maksuperusteisen vanhuuseläkkeen, jonka määrää on pienennetty heidän osa-aikaisen työaikansa suhteessa?

(1) Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) ja Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY) tekemästä osa-aikatyötä koskevasta puitesopimuksesta — Liite: Osa-aikatyötä koskeva puitesopimus 15.12.1997 annettu neuvoston direktiivi 97/81/EY (EYVL L 14, s. 9).

(2) Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa (uudelleenlaadittu toisinto) 5.7.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/54/EY (EUVL L 204, s. 23).

(3) Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaisesta toteuttamisesta sosiaaliturvaa koskeissa kysymyksissä 19.12.1978 annettu neuvoston direktiivi 79/7/ETY (EYVL L 6, s. 24).

Valitus, jonka Région Nord-Pas-De-Calais on tehnyt 22.7.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-267/08 ja T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais ja Communauté d'Agglomération du Douaisis v. komissio, 12.5.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-389/11 P)

(2011/C 290/06)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Région Nord-Pas-de-Calais (edustajat: avocat M. Cliquennois ja avocat F. Cavedon)

Muu osapuoli: Communauté d'Agglomération du Douaisis

Vaatimukset

- On kumottava Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-267/08 ja T-279/08 12.5.2011 antama tuomio.
- On hyväksyttävä Région Nord-pas-de-Calais'n ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset.
- On veloitettava Euroopan komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi kaksi perustetta.

Région Nord-Pas-de-Calais alue arvostelee ensimmäisessä perusteessa unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä ei ole tutkinut väitteitä, jotka koskivat 2.4.2008 tehtyä komission päätöstä K(2008) 1089 lopullinen, joka kumottiin ja korvattiin 23.6.2010 tehdyllä komission päätöksellä K(2010) 4112 lopullinen. Molemmat päätökset koskivat samaa valtiontukea K 38/2007 (ex NN 45/2007). Valittajan mukaan uusi päätös on tosiasiallisesti niiden kirjelmien mukainen, jotka se esitti alkuperäisen kanteensa yhteydessä unionin yleisessä tuomioistuimessa, eikä sillä ollut tilaisuutta tulla kuulluksi uudessa edeltävässä hallinnollisessa menettelyssä.

Valittaja väittää toisessa perusteessaan, että hallinnollisessa menettelyssä on loukattu puolustautumisoikeuksia ja kontradiktoria periaatetta, koska komissio teki uuden päätöksen vapauttaen itsensä velvollisuudesta noudattaa päätökseen tekemiseen liittyviä olennaisia menettelymääräyksiä. Valittajan mukaan se muutti kysymyksessä olevan valtion toimen luonnetta koskevaa analyysiaan ja korjasi niiden viitekorkojen laskentamenetelmää, joita sovellettiin ajankohtana, jolloin Arbel Fauvet Rail SA:lle myönnettiin valtiontukea.